

WAT BETEKENT MICHAËL VOOR ONS HUIDIGE TIJDPERK?

Naar het boek van Emil Bock (1979). Samenvatting en aanvullingen Paul Wink.

Het/ons bestaan kent vele vormen van perioden, kleine en grote perioden, zoals de 7 Aarde-incarnaties (bollen); op iedere bol 7 rondtes, ofwel 7 perioden van ieder 7 cultuurtijden van ieder 2.160 jaar. Onze rondte Arye (Arya) volgde ongeveer 12.000 jaar geleden Atlantis op en ving op 7.227 BC aan met de Oud-Indische cultuurperiode van 2.160 jaar in 15° Kreeft. Tevens zijn er grote perioden van Zodiakale Beelden, die ook gemiddeld 2.160 jaar duren. Vanaf 333 AD geldt het Vissentijdperk dat duurt tot 2.493 AD, en dan overgaat in Waterman. *(Note Paul: zie voor een overzicht op de site o.a. de lezing Keerpunt Atlantis, 21-12-2012).* In 1413 AD begon voor 2.160 jaar de 5°, de Anglo-Teutoonse cultuurperiode, in 15° Vissen. En van groot belang zijn vanaf 1600 de ‘ontdekkingen’ van de 3 ‘mysterieplaneten’, eerst dus Neptunus, in 1781 Uranus en in 1930 Pluto, die toen ook hun invloed gingen uitoefenen. Ook zogenaamde ‘gevallen’ engelen, of tegenmachten, hebben hun aarts-/engelperiode en drukken hun stempel op een tijd en beïnvloeden mensen, zoals Lucifer, Ahriman en Sorath. *(Note Paul: zie hierover meer op diverse lezingen op mijn site, zoals Luc., Ahr. en Christus).*

Zo zijn er tegelijkertijd grote en kleine aartsengelperioden. Het betreft de 7 aartsengelen die verbonden zijn, planeetgeest zijn, van de 7 ‘basisplaneten’ en lichten van ons zonnestelsel. Een grote aartsengelregeerperiode duurt precies het aantal jaren dat de maan synodisch loopt in dagen, ofwel ruim 354 jaar, terwijl een kleine aartsengelregeerperiode 72 jaar duurt (=1°). Vanaf 1525 had Gabriël (Maanplaneetgeest) zijn aartsengelregeerperiode tot 1879 toen Michaël (Zonplaneetgeest) het stokje overnam. In 2234 neemt Oriphiël (Saturnus) het over. Momenteel, van 1989 tot 2061 zitten we tevens in een kleine aartsengelperiode van de planeetgeest Zachariël, heerser van Jupiter, de ‘geluks’planeet (bevordering van wijsheid). *Elke periode, van welke aard ook, heeft dus zijn specifieke gebeurtenissen en opdrachten.*

Deze bijdrage van Emil Bock gaat vooral over de grote aartsengelregeerperiode van Michaël, planeetgeest van de Zon, die dus begon in 1879, en op 2234 afgelost wordt door Oriphiël. Michaël is de grootste van de aartsengelen *(Note Paul: volgens mij is hij een cherubijn die het kled van een aartsengel heeft aangetrokken om op aarde als aartsengel werkzaam te kunnen zijn. Daarom kan Michaël ook geregeld, als een golfbeweging, het gevecht met Ahriman, de gevallen aartsengel, ofwel de draak, winnen, en de draak op aarde werpen. Dit is o.a. gebeurd t.t.v. de Hobbit als de draak Smaug, en tweemaal in Atlantis t.t.v. In de ban van ring als Sauron, en in onze tijd in 1879 weer, toen Ahriman in het menselijke denken is gevallen en het roofkapitalisme is ontstaan, dat R. Steiner de intellectuele zondevaal noemt).*

Een aartsengel die zijn regeerperiode heeft drukt dus zijn stempel op die tijd. Dit zijn echter zowel zegeningen als beproevingen. Michaël staat het meest nauw in contact met Christus. Hij is, zeg maar, woordvoerder, het ‘gelaat’ van Christus, de Zonnelogos. Wie Michaël ontmoet, staat feitelijk transparant tegenover Christus zelf. Hij is de geest die vooruitbrengt. De zegeningen van de vorige periode, die van Gabriël, vanaf 1525, waren om de techniek en de natuurwetenschap tot volwassenheid te brengen met schrandereheid, met louter verstand. Dit was om ons thuis te brengen in aardse dingen. Onder Michaël moet dit echter niet op deze manier voortgezet worden, maar aangevuld en feitelijk geleid worden met/door de geest. *(Note Paul: echter Ahriman wil het materialistisch denken graag wel zo voortzetten!)*

Zo is dus de taak van Michaël ons de *geesteswetenschap* aan te reiken. Tijdens Michaël wordt techniek een tweesnijdend zwaard. Ze wordt gevaarlijk omdat ze magisch wordt!

Door diepere materialisatie ontwikkelt de mens, na magnetisme en elektriciteit, nu tevens krachten van onderzinnelijke aard, ofwel atoomkracht (*afkomstig van de antichrist Sorath*). Onder Michaël dient de mensheid naast machines ook altaren te bouwen! Deze geestelijke altaren c.q. tempeldiensten dienen een tegenwicht te zijn op het ahrimaanse denken en op het verwoestende denken van Sorath. (*Note Paul: zie op de site lezing over Sorath m.b.t. Hitler*). Hiervoor heeft men naast intelligentie/verstand een nieuw soort moed nodig: morele moed, de moed des harten. Vooral Uranus/Waterman kan de hartwerkzaamheid toe laten nemen. (*Note Paul: zie tevens mijn lezing over Aquarius op mijn site waar dit uitgelegd wordt*).

Gabriël als strenge aartsengel heeft ooit de mens uit het Paradijs verdreven. Hij is de sterke incarnatiekracht (=Maan=Kreeft) en erfelijkheid. Michaël brengt (innerlijke-geestelijke) vrijheid door geestelijk initiatief te stimuleren (*Note Paul: initiatief komt van initiatie = (zelf)inwijding door moreel moedig handelen. De enige magie namelijk is doen!*). Michaël moet de mens weer naar het Paradijs terugbrengen. Echter niet naar het 'oude' Paradijs van waaruit de mens zijn zonderval had, maar naar het hemelse nieuwe Jeruzalem, dit is de hemelzetel van de ('nieuwe') mens die in Christus is ondergegaan en in Hem weer is opgestaan. Michaël laat ons zien dat wij *in* deze wereld zijn, maar niet *van* deze wereld zijn. Thema's die door de grote geestesscholen c.q. leraren (*zoals Jan van Rijckenborgh en Rudolf Steiner*) vanaf de regeringstijd van Michaël, na 1879, vooral in het westen, geleerd worden.

Daarom dat Michaël naast deze zegeningen ook zijn hieraan gekoppelde beproevingen aan de wereld schenkt. De beproevingen zijn, kort gezegd, het ineen laten storten van de huidige materiële wereld, het materialistische wereldbeeld. Anders wordt het hier veel te 'aards'. Wij moeten weer inburgeren in de wereld van de geest (Zon, Christus), waartoe wij naar ons ware wezen behoren, en die dan inderdaad óók op aarde geplant moet worden. (*Note Paul: wij moeten de aarde doorgeestelijken, doorchristelijken door al onze arbeid in/met de aarde*).

Het religieuze leven dient nu magisch te worden door de Christuskracht te implementeren. De stap naar de nieuwe hervorming moet gedaan worden, waardoor het christelijke religieuze leven uit de armzaligheid van het louter koude/verstandelijke tijdperk omhoog geheven wordt tot op het niveau van dragende geestsubstantie. De vervlakking in de moderne tijd van het geestesleven, o.a. versterkt door techniek en ahrimaans denken, moet opgeheven worden. Zo kunnen ook gemeenschappen die vanuit de geest in het leven geroepen en behoed, die met geduld en toewijding gevormd en opgebouwd worden, kiemcellen van een nieuwe cultuur worden. Hiervoor is tevens 'kennis des heils' nodig, hetgeen ook door Michaël gestimuleerd wordt omdat hij eveneens de beheerder en behoeder van de Kosmische Intelligentie is*. Michaël brengt zodoende ook het Watermanprincipe in de tijd naar voren, omdat vooral onder Waterman het christelijke leven krachtiger kan/moet worden. Door de ontdekking in 1781 van Uranus (= de heerser van Waterman) kan Michaël hier ook beter op inspelen. De geestesscholen (vooral het Gouden Rozenkruis en de Antroposofie) zijn een antwoord hierop want zij zijn ontstaan eind 1800, begin 1900, toen Michaël regeerder werd en het Watermanprincipe in deze geestesscholen implementeerde. (Maar ook spirituele leiders als P. Deunov, Mikhaël Aïvanhov, Max Heindel, H. Blavatsky, Krishnamurti, Inayat Khan en vele anderen). De 'gewone' mensheid, maar ook de 'watermanleerling', dient onverminderd tevens de huidige Vissenopdrachten (liefde op mensenmaat, altruïsme) te realiseren!

*De overige aartsengelen vonden de mens echter nog niet rijp genoeg om de kennis hieromtrent te ontvangen (via de grootmeesters). Maar Michaël vond dit wel en hij had het nu voor het zeggen. Daarom gaf hij eerst de kennis door aan het Anglo-Teutoonse volk (het westen) die als cultuurtijdvolk, na 1413, de opdracht kreeg om de bewustzijnsziel te ontwikkelen.

Er moet dus vooral een nieuw denken ontstaan. In de oudheid tot aan de middeleeuwen mochten de mensen *deelhebben* aan het rijke gedachtenleven dat de goden toebehoorden. Met eerbied kon men zeggen: “Nu gaat mij een licht op”. De gedachten straalden van buiten af de zielen van de mensen in. Echter in onze tijd, begonnen na 1413 met de opdracht om de bewustzijnsziel te ontwikkelen, lieten de wezens van de hogere rijken dit los omdat de mens nu *zelf* de gedachten moet gaan voortbrengen. Hij moet nu zelf de weg naar vrijheid vinden. Eerst daalde de Zoonskracht Christus naar de aarde af om mens te worden (bij de doop aan de Jordaan), vervolgens werd de kosmische intelligentie op aarde uitgegoten (o.a. mysterie van Golgotha). Na 1879, in het huidige Michaëltijdperk, begint de aartsengel Michaël zelf naar de aarde af te dalen om de mensen met zijn kracht en zijn hulp nabij te zijn als zij ernaar streven hun wezen met geest te vervullen. (N.B. Michaël vervangt dus niet Christus, hij ondersteunt!) Het vroegere, vaak eenvoudige gevoelsdenken, dat opgevolgd werd door het koude ahrimani-sche verstandelijke denken, moet nu een krachtig en warm hart-hoofddenken gaan worden. Veel mensen die zich met idealen van vroomheid met het christendom verbonden hebben, hebben vaak verzuimd om ook de verstandelijke vermogens te verzorgen, door het idee dat het alleen maar gaat om het zogenaamde ‘goede gevoel’. Dit is alleen het hart ontwikkelen. Echter dit is toch eigenlijk een soort vrome luiheid van denken, vaak luciferisch drogdenken. De mens moet het voelende midden verzorgen om niet tussen de uitersten van hoofd en wil uiteengereten te worden. De diepere zielenkrachten in voelen en willen moeten ontwaken. In dit wakker worden ligt absoluut een taak van het religieuze en kunstzinnige leven. Dan worden de gedachten doorbloed en de wil wordt door het licht van de idealen opgehelderd. (*Note Paul: lees meer op de site mijn lezing hart en hoofd, voelen-denken-weten-handelen*). Zo voorkomt men ook dat alleen de doelmatigheid van het uiterlijke bestaan gevolgd wordt. En dat de mens het onderbewuste, instinctmatige (dat men zo graag het misleidende intuïtieve noemt) verafgoodt, ofwel het dierlijke voorrang geeft geeft boven de mens, alsof de mens afstamt van het dier. De mens dient te beseffen dat hij van de goddelijke machten afstamt!

Michaël schonk in zijn vorige aartsengelregeerperiode vanaf ongeveer 600 BC (zie de grote leraren in die tijd zoals Boeddha, Lao-tse, Zarathoestra, Griekse wijsgeren enz.) de krachten van het denken, die hij liet toestromen als komend van bovenaf. Nu schenkt hij de mens het *innerlijke vuur* van het denken, vooral door het sterken van de wil, de moed van de mens. De mens dient zich *denkend* tegenover de geestelijke wereld te plaatsen, een zintuig en begrip te ontwikkelen voor wat de uiterlijke zintuigen (onder Gabriël) niet kunnen waarnemen. De goddelijke machten dwingen ons bewustzijn niet. Zij plaatsen met stormen en aardbevingen een veranderde wereld voor ons, waartegenover de oude begrippen te kort schieten. De taak die een michaëli-sch christendom zich moet stellen is dat juist daar, waar de liefde voor Christus en de wil tot vroomheid het sterkste leven, ook met het denkvermogen wordt gewerkt, opdat het tot een werkelijk beheren van de ons toevertrouwde verstandelijke vermogens, in de zin van een door Christus bezielde denken komt. (*Een juist evenwicht tussen hart en hoofd. Een voelen van het hoofd door een ‘groot’ hart, en een denken van het hart. Wij dienen te beseffen dat de ‘Verlichting’ in het hoofd, in de vierde hersenholte plaatsvindt*). Het christendom van de toekomst moet naar kennis van de geest (kennis des heils), met hart en hoofd, streven met het oog op alle vragen, die de natuur en het levenslot ons opgeven. Door de vuurkrachten van het hart moet het koud geworden verstand verlost worden opdat het een orgaan voor waarlijk spirituele kennis en een oog voor een opnieuw zien van God wordt. Dit ‘voelende’ denken moet met de kracht van de wil doordrongen worden, dat het leven dient doordat het rechtstreeks scheppend in de wereld ingrijpt. Alleen wie in de eigen ziel om de michaëli-sche geest worstelt, zal de kracht vinden om in de lotgevallen van onze tijd staande te blijven en de steeds groter wordende taken en plichten van het dagelijks leven met juiste liefde, wijsheid, geduld en volharding te vervullen.